

Dosarul nr. 2ra-1286/22
2-20095815-01-2ra-13092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. O. Dvornic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Popa Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei și de către Ministerul Justiției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Popa Andrei împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite alte organului de urmărire penală, procuratură și instanțele judecătorești,

împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de apel declarate de către Popa Andrei și de către Ministerul Justiției și menținută hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 10 august 2020, Popa Andrei a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală Generală cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite alte organului de urmărire penală, procuratură și instanțele judecătorești.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a invocat că, la 01 noiembrie 2016, de către SUP al IP Buiucani în privința lui Popa Andrei a fost pornită cauza penală nr. 2016032850 în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, iar la 23 decembrie 2016, Popa Andrei fost recunoscut în calitate de bănuț și la 23 martie 2017 a fost pus sub învinuire în cauza penală nr. 2016032850 în baza art. 42, 191 alin. (5) Cod penal.

Reclamantul a menționat că, la 01 septembrie 2017, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău (oficiul Buiucani), Popa Andrei a fost scos de sub urmărirea penală.

Astfel, în viziunea reclamantului, fără careva motive rezonabile și în lipsa unor probe pertinente, el a fost atras ilegal la răspundere penală în cadrul cauzei penale

nr. 2016032850, iar din cauza atragerii la răspundere penală a suportat umilință și un disconfort enorm din care motiv a suportat traume psihologice sub formă de stres, care sunt iremediabile, mai mult, a subliniat că, din motivul atragerii ilegale la răspundere penală în cadrul cauzei penale nominalizate a fost nevoit să-și angajeze un apărător cărui i-a achitat conform contractului de asistență juridică suma de 10 000 de lei.

Prin erorile admise în privința sa de către reprezentanții organului de urmărire penală i s-a cauzat un prejudiciu moral care necesită o satisfacție echitabilă.

În instanță reclamantul Popa Andrei a solicitat, admiterea acțiunii și încasarea din contul Bugetului de Stat în beneficiul său cu titlu de prejudiciu material suma de 10 000 de lei și cu titlu de prejudiciu moral suma de 2000 de euro precum și compensarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată depusă de Popa Andrei împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală a fost admisă parțial.

A fost încasată din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Popa Andrei, suma de 5000 de lei cu titlul de prejudiciu material și suma de 8000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel declarate de către Popa Andrei și de către Ministerul Justiției și menținută hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

În consolidarea soluției sale instanțele au reținut că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală, astfel, la caz s-a constatat cu certitudine că, prin ordonanța Procuraturii mun. Chișinău /oficiul Buiucani/ din 01 septembrie 2017, în temeiul prevederilor art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Popa Andrei de sub urmărirea penală privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 191 alin (5) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, ceea ce constituie act de reabilitare adoptat în favoarea lui Popa Andrei.

Cu privire la cuantumul prejudiciului cauzat instanțele au concluzionat că, încasarea sumei de 8000 de lei cu titlu de prejudiciu moral reprezintă o despăgubire echitabilă și proporțională suferințelor suportate de reclamant, raportate la situația de fapt constatată, iar suma solicitată, în mărime de 2000 de euro, este una exagerată și disproportională.

La 18 iulie 2022, Popa Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei, a contestat cu recurs decizia din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu au acordat o satisfacție echitabilă.

La 16 septembrie 2022, Ministerul Justiției contestat cu recurs decizia din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat legea, iar aprecierea probelor a fost una arbitrară.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 08 iunie 2022, a fost expediată părților abia la 07 septembrie 2022 prin poștă electronică. Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și, la 18 iulie 2022 și 16 septembrie 2022 respectiv, au declarat recursuri împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către Popa Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei și Ministerul Justiției, inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Popa Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei și de către Ministerul Justiției, nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict

prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faprice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestora ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererile de recurs declarate de către Popa Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei și de către Ministerul Justiției.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Popa Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei și de către Ministerul Justiției.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic